

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۳/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۲۲

ارزیابی توسعه کالبدی-فضایی شهر میاندواب

محسن احمدزاد روشی

دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

سمیه محمدی حمیدی، سمیه علیپور

کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

محمد ویسیان

کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

باشد. از دلایل مهم دیگر آن نیز می‌توان به عدم صدور بروانه‌های ساختمانی برای طبقات بالاتر به علت جلگه‌ای بودن منطقه و تحرک‌های اجتماعی در شهر نام برد.

کلمات کلیدی: گستردگی شهری، آنتروپی شانون، مدل هلدرن، شهر میاندوآب

مقدمه و بیان مسئله
طبق گزارش‌های سازمان ملل متحد در سال ۱۹۷۰ جمعیت نقاط شهری جهان معادل ۳۶.۶ درصد و در سال ۱۹۹۴ به حدود ۴۴.۸ درصد و در سال ۲۰۲۵ به حدود ۶۱.۱ درصد افزایش خواهد یافت. این نسبت برای کشورهای کمتر توسعه یافته از ۲۵.۱ درصد در سال ۱۹۷۰ به ۵۷ درصد در سال ۲۰۲۵ و در کشورهای پیشرفته از ۶۷.۵ به ۸۴ درصد خواهد رسید (united national, 1995). این افزایش جمعیت بسیاری از کشورها به ویژه در کشورهای جهان سوم بارز و آشکارتر می‌باشد. که با تداوم این روند و رشد سریع جمعیت شهری در این کشورها باعث بروز مشکلاتی از جمله: مشکلات اجتماعی-اقتصادی و فیزیکی فراوانی شده است.

چکیده:
با توجه به رشد روزافزون جمعیت شهرها و گستردگی افقی بیش اندازه آنها پدیده جدیدی تحت عنوان گستردگی شهری یا اسپرال در جامعه علمی مطرح شد. به عبارتی گستردگی شهری گستردگی میزان شهرنشینی یا مصرف زمین است که در حال حاضر تبدیل به یک موضوع جهانی به ویژه در شهرهای جهان سوم شده است. بررسی و مطالعه در مورد میزان گستردگی شهری و دلایل مهم دخیل در گسترش فیزیکی افقی در شهرها یکی از بحث‌های مهم در تحقیقات در مجتمع علمی روز است که نشان دهنده اهمیت بررسی این معضل در شهرها می‌باشد. شهر میاندوآب یکی از شهرهای میانه اندام استان آذربایجان غربی است که همزمان با دیگر شهرهای میانه اندام کشور با رشد روزافزون جمعیت و گسترش فیزیکی - کالبدی رویرو است. این پژوهش با هدف سنجش و برآورد میزان رشد و توسعه فیزیکی شهر و دلایل مهم آن با بهره‌گیری از تصاویر ماهواره‌ای چند زمانه و GIS و همچنین مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن می‌پردازد. با توجه به نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل تصاویر ماهواره‌ای و مدل آنتروپی شانون مشخص شده است که این شهر دارای رشد فیزیکی پراکنده است. نتایج مدل هلدرن نیز حاکی از آن است که ۶۴ درصد رشد شهر ناشی از رشد جمعیت و تنها ۳۶ درصد آن ناشی رشد افقی شهری بوده است که نشان دهنده بالا بودن میزان مهاجرت به این شهر می

جغرافیایی انجام شده است که از جمله آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

سزو و همکارانش در سال ۲۰۱۳ در مقاله‌ای با عنوان کمی‌سازی میزان رشد و پویایی شهری در شهر گوانزو(کشور چین) با استفاده از داده‌ای چند زمانه و سنجش از راه دور برآورد میزان کمی رشد شهری و کمک به برنامه‌ریزان در استفاده از زمین‌های شهری با استفاده از روش‌های سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی پرداخته‌اند که نتایج حاصله نشان می‌دهد رشد غالب شهری به صورت متتمرکز بوده و رشد شهر در ابتدا به صورت تکه‌تکه بوده و سپس فوائل این مناطق شروع به پرشدن شده است. اکود و همکارانش نیز در سال ۲۰۱۳ در مقاله‌ای با عنوان تجزیه و تحلیل از رشد شهری با استفاده تصاویر ETM / TM و GIS مطالعه موردي حیدرآباد هند، با هدف نقشه‌بندی و به دست آوردن تغییرات ظاهری و کاربری اراضی شهری در شهرها استفاده از تصاویر ماهواره‌ای TM و ETM سال‌های ۱۹۸۹-۲۰۰۰، ۲۰۰۵-۲۰۰۰ و سیستم اطلاعات جغرافیایی پرداخته‌اند، که نتایج حاصله نشان دهنده رشد بالای شهری در چهار دوره مورد مطالعه و تحت تأثیر قرار گرفتن منابع آب هم از لحاظ کمی و هم از لحاظ کیفی و رشد شهر در شمال و شرق به علت رشد صنعت و مسکونی و در جهت جنوب نیز به علت رشد مناطق مسکونی بوده است. از مطالعات مشابه نیز می‌توان به مطالعه، میشرا در سال ۲۰۱۲ با عنوان بررسی گستردگی شهری و تغییرات کاربری اراضی با استفاده از داده‌های سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی نمونه موردى: شهر باپونسوار بین سال‌های ۲۰۰۰-۲۰۰۵، پروفسور وی جی در سال ۲۰۰۸ در مقاله‌ای تحت عنوان چشم‌انداز اثرات گستردگی شهری: تحلیل فضایی و مکانی معیارهای چشم‌انداز شهری با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و آنتونی گرو در سال ۲۰۰۴ در مقاله‌ای دیگر با عنوان اندازه‌گیری و نظارت بر گستردگی شهری در مناطق به سرعت در حال رشد با استفاده از مدل

به تبع آن در دهه‌های اخیر شهرها نیز به شکلی بی‌برنامه رشد کرده‌اند و محدوده‌های شهری در مدت کوتاهی به چندین برابر وسعت اولیه خود رسیده‌اند و یا توسعه آنها در قطعاتی مجزا و بدون برنامه‌ریزی تنگ و جسته و گریخته بوده است. این معضل به الگوی گسترش یا پراکنش افقی شهری معروف گردیده و منشأ بسیاری از مشکلات در شهرهای در حال توسعه و توسعه‌یافته شده است (پوراحمد و همکاران، ۳۱۳۸۹). شهر میاندوآب نیز مانند سایر شهرهای ایران رشد شتابان شهرنشینی را بعد از اصلاحات ارضی تجربه کرده است. اما رشد شتابان شهرنشینی ناشی از اصلاحات ارضی موجب توسعه فیزیکی ناموزون و ناهمانگ بر رشد شهر نگرددیده است به طوری که بر اساس آمار سال ۱۳۳۵ مساحت شهر میاندوآب برابر با ۸۴ هکتار و جمعیت آن معادل ۱۴۷۶۷ نفر بوده و بدین ترتیب تراکم شهری در سال مذکور حدود ۱۷۶ نفر در هکتار برآورد شده است. طی سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵ گسترش فیزیکی شهر از روند کمایش سریع تری نسبت به رشد جمعیت برخوردار بوده است و تراکم شهر از ۱۷۶ هکتار به ۶۲.۵ نفر در هکتار کاهش می‌باید که بیانگر رشد تداوم گسترش افقی نسبی کمایش بالایی است (موسوی، ۱۳۹۰: ۱۸۳). با توجه به این افزایش سریع افقی شهری انتظار می‌رود شهر با پیامدهای منفی و نامطلوبی مانند تغییر زمین‌های کشاورزی به کاربری ساخته شده و از بین رفت اراضی کشاورزی مرغوب این منطقه رویرو گردد. بنابراین مطالعه میزان گستردگی شهری و ارزیابی دلایل آن برای به کارگیری در برنامه‌ریزی‌های آینده شهری و جلوگیری از رشد بی‌رویه افقی شهری و از بین رفت اراضی حاصلخیز کشاورزی در این شهر لازم و ضروری می‌باشد.

پیشنهای تحقیق

مطالعات و پژوهش‌های فراوانی در زمینه ارزیابی و پایش میزان گسترش فیزیکی شهر با استفاده از روش‌های گوناگون از جمله، کاربرد اطلاعات از راه دور و سیستم اطلاعات

می‌دهد و بروز رسانی آن زمانبر و خسته‌کننده است، بسیار کاربرد دارد (Howarth, 1986). در این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی و نوع پژوهش کاربردی با استفاده از تصاویر سنجنده Landsat 7 در سال‌های ۱۳۶۳، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۱ برای تهیه نقشه کاربری و پوشش اراضی شهری و همچنین از سیستم اطلاعات جغرافیایی برای تحلیل تصاویر و از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن نیز برای مشخص نمودن میزان گستردگی یا اسپرال شهری استفاده شده است.

گستردگی شهری^۱

بسیاری از مردم گستردگی شهری را به عنوان توسعه آشفته و نامرتب حومه‌های شهری می‌دانند. فرهنگ و بستر گستردگی شهری را به عنوان «گسترش و توسعه نامنظم» تعریف می‌کند (Staley, 1998:5). این اصطلاح برای اولین بار در سال ۱۹۳۷ توسط اول دراپر^۲ در کنفرانس ملی برنامه‌ریزان دره تنی مورد استفاده قرار گرفت (Wassmer, 2002). در این کنفرانس از گستردگی شهری با عنوان توسعه زشت و نازیبا و غیراًقتصادی یاد شده است. به گفته واسمرا^۳ در سال ۲۰۰۵ اصطلاح گستردگی شهری در مقدمه مقاله ویلیام ویت^۴ جامعه‌شناس که در مجله فورتون^۵ در سال ۱۹۵۸ به چاپ رسیده، به کار گرفته شده است. از آن به بعد برنامه‌ریزان از این اصطلاح برای دسته‌بندی توسعه‌های شهری و اثرات نامطلوب اجتماعی به کار برده‌اند (Wassmer, 2002). بطور کلی اصطلاح گستردگی شهری به طور گستردگی در بسیاری از رشته‌های علمی برای توسعه شهری و فرم‌های شهری به کار می‌رود علاوه بر این به عنوان یک شعار فعلی در سیاست شهری و همچنین در بحث‌های عمومی در مورد رشد و شکل شهرها استفاده می‌شود.

آنتروپی و جین نیز در سال ۲۰۰۹ در مقاله با عنوان کاربردهای سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در مطالعه گستردگی شهری مورد مطالعه: شهر اوداپور کشور هند با تصاویر ماهواره‌ای لندست MSS، TM + ETM سال‌های ۱۹۷۲، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ پرداخته است را اشاره کرد. از مطالعات داخلی نیز می‌توان به تحقیقات زیر اشاره نمود: معصومی در سال ۱۳۹۰ در مقاله‌ای با عنوان آنالیز زمانی مکانی گسترش فیزیکی و رشد اسپرال شهری با استفاده از داده‌ای چند زمانه سنجش از راه دور و مدل‌های آماری، مطالعه موردي: شهر اردبیل به فرایینی و دیده بانی رشد شهری در این شهر در چهار دهه گذشته و کمی‌سازی درجه آزادی رشد شهری، درجه گسترش افقی بی‌رویه شهری و درجه رشد شهری با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و عکس‌های هوایی چهار دهه ۱۹۶۸-۲۰۰۷ و مدل آنتروپی شانون به این نتیجه رسیده‌اند که درجه رشد آزادی شهری برای چهار دوره زمانی خیلی بالابوده و میزان آن برای جهات شمال و شرق اردبیل نسبتاً پایین و برای شمال شرق، جنوب شرق، غرب و شمال شهر بالا و برای جنوب و جنوب غربی خیلی بالاست.

مواد و روش‌ها

در حال حاضر روش‌ها و تکنیک‌های مرسوم نقشه برداری، یا بسیار زمان بر هستند و یا هزینه فراوانی دارند. از این رو استفاده از روش‌های آماری و همچنین سیستم‌های سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در مطالعات رشد شهری می‌تواند به عنوان یک جایگزین این روش‌ها به کار رود (Sudhira, 2004). برای تهیه نقشه کاربری اراضی روش‌های مختلفی وجود دارد که از جمله آن می‌توان به استفاده از تصاویر ماهواره‌ای اشاره نمود. اطلاعات دریافتی حاصل از سنجش از راه دور قادر به ردیابی عناصر مختلف شهری از جمله تراکم، بافت و گستردگی مناطق شهر می‌باشد (Webster, 1995). اطلاعات دریافتی از این داده‌ها به ویژه در مناطقی که تغییرات سریع کاربری زمین‌های شهری رخ

¹ urban sprawl

². Earle Draper

³. wassmer

⁴. William Whyte

⁵. Fortune

انواع گستردگی شهری

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی^۵ پراکندگی مراکز شهری دارای طیف وسیعی از عواقب منفی است. عواقب منفی ذکر شده این سازمان شامل: افزایش استفاده از فضای سبز، هزینه‌های بالای زیرساخت‌ها و انرژی، افزایش تفکیک اجتماعی در شهرها و تفکیک و تقسیم عملکردی زمین‌های شهری، نیاز به سفر، وابستگی به استفاده از ماشین شخصی، ترافیک، مصرف فراوان انرژی و تولید و... همچنین یکی از مهم‌ترین پیامد گستردگی شهری از بین رفن زمین‌های کشاورزی مرغوب اطراف شهر می‌باشد به عبارتی پر شده باشد. گستردگی شهری به علت ارزانی زمین و مقرن به صرفه بودن ساخت و ساز اقدام به ساخت و ساز می‌کنند. گستردگی نواری یا رویان مانند نیز اغلب در امتداد جاده‌ها و شریان‌ها اصلی ارتباطی و یا توسعه تجاری به صورت الگوی خطی در شهرها اتفاق می‌افتد. از مشخصه‌های این نوع توسعه ایجاد سیمای رشت در شهرها و افزایش استفاده از اتومبیل شخصی می‌باشد. نوع سوم گستردگی نیز به صورت گسترش با تراکم کم می‌باشد، که مانند توسعه گره گره بیشترناشی از ساخت و سازهای مسکونی در ناحی حومه به علت وجود زمین‌های ارزان و در دسترس شهری می‌باشد. این نوع توسعه نیز باعث هدر رفتن اراضی شهری و تخریب محیط زیست اطراف شهر افزایش مالیات (Laine, 2012: www.ehow.com)

شهر میاندوآب و گسترش فیزیکی آن

شهر میاندوآب یکی از شهرهای میانه اندام استان آذربایجان غربی با وسعت ۱۹۵۳ هکتار به صورت خطی تقریباً در امتداد شرقی غربی قرار گرفته است. این شهر بر اساس تصاویر ماهواره‌ای و با توجه به آخرین ساخت و سازهای موجود در مختصات ۴۶ درجه طول جغرافیایی و ۳۶ درجه عرض جغرافیایی قرار دارد. نقشه‌ی (۲) موقعیت شهر میاندوآب را نشان می‌دهد.

راندال جی^۶ در مطالعات خود در مناطق مادر شهری سه نوع گستردگی شهری را شناسایی کرده که عبارتی پرش قورباغه‌ای^۷ نوع دوم گستردگی به صورت گسترش با تراکم کم^۸ نواحی ساخته شده می‌باشد. گستردگی شهری به صورت گره گره زمانی اتفاق می‌افتد که سازندگان (توسعه دهنده‌گان شهری) به ساخت اراضی بیشتر بصورت خوابگاهی در محلی دور از منطقه شهری به علت ارزانی زمین و مقرن به صرفه بودن ساخت و ساز اقدام به ساخت و ساز می‌کنند. گستردگی نواری یا رویان مانند نیز اغلب در امتداد جاده‌ها و شریان‌ها اصلی ارتباطی و یا توسعه تجاری به صورت الگوی خطی در شهرها اتفاق می‌افتد. از مشخصه‌های این نوع توسعه ایجاد سیمای رشت در شهرها و افزایش استفاده از اتومبیل شخصی می‌باشد. نوع سوم گستردگی نیز به صورت گسترش با تراکم کم می‌باشد، که مانند توسعه گره گره بیشترناشی از ساخت و سازهای مسکونی در ناحی حومه به علت وجود زمین‌های ارزان و در دسترس شهری می‌باشد. این نوع توسعه نیز باعث هدر رفتن اراضی شهری و تخریب محیط زیست اطراف شهرها می‌گردد (Holcombe, 1992).

پیامدهای منفی و مثبت گستردگی شهری

در مورد پیامدهای منفی و مثبت گستردگی شهری دو دیدگاه وجود دارد اول دیدگاه مثبت که گستردگی را عامل ایجاد مزایای اجتماعی می‌دانند و دومی دیدگاه منفی است که گستردگی را عامل افزایش هزینه‌های اجتماعی می‌داند. به عقیده گروه دوم گستردگی باعث ایجاد هزینه‌های فراوان اجتماعی اقتصادی و زیست محیطی فراوانی برای ساکنین در محدوده شهری می‌شود (شیرکلایی، ۱۳۸۷: ۲۷). بنا بر گزارش

¹. Randall G

². leapfrog

³. ribbon

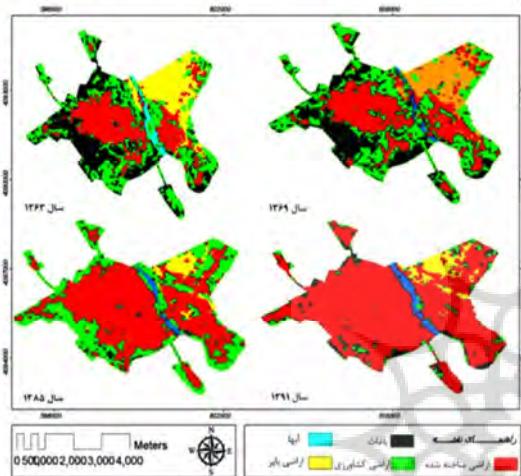
⁴. low density

⁵. OECD

⁶. Martin Laine

۱۳۹۱ می باشد که در نرم افزار ادريسی^۱ بعد از تصحیح های لازم و استخراج نقشه کاربری از محدوده شهر تهیه شده است. که شامل ۵ کاربری اصلی و مورد مطالعه در این پژوهش می باشد، که عبارتند: از کاربری اراضی ساخته شده، کاربری باغات، کاربری اراضی کشاورزی، کاربری آبها و در نهایت اراضی بایر می باشد.

نقشه (۲): نقشه کاربری اراضی برای ۴ دوره مورد مطالعه ۱۳۶۳-۱۳۹۱

منبع: نگارنده گان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای لندست

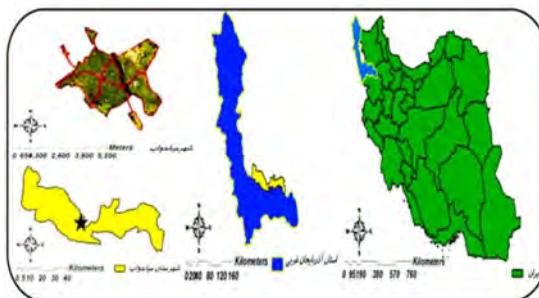
این تصاویر بعد از پردازش در محیط نرم افزاری GIS به مقادیر کمی تبدیل شده که در جدول (۲) مساحت کاربری های به دست آمده از این تصاویر نشان داده می شود.

جدول (۲): مساحت هر یک از کاربری ها از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱ به هکتار

۱۳۶۳	۱۳۶۹	۱۳۸۵	۱۳۹۱	کاربری
475.47	563.4	1044.36	1453.14	اراضی ساخته شده
446.49	342.27	2151	8082	باغات
513.45	594.63	587.88	96.3	اراضی کشاورزی
48.33	27	37.53	55.35	ابها
33048	295.02	127.53	133.47	اراضی بایر

منبع: نگارنده گان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای لندست

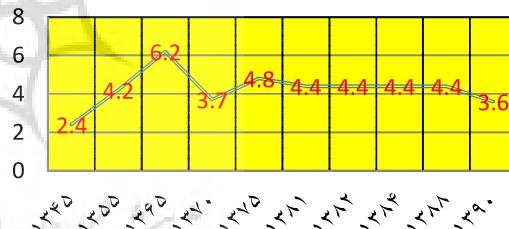
نقشه (۲): موقعیت شهر میاندوآب

منبع: تقسیمات کشوری استانداری آذربایجان غربی

این بخش در فاصله سرشماری ۱۳۴۵ الی ۱۳۹۱ تبدیل به شهر شد و با تجهیز شدن شهر به حداقل زیرساخت های لازم برای ایفای نقش کلان شهر محدوده سیاسی شهرستان، سیل مهاجرین روستایی به این شهر سازیز شد به طوری که در فاصله سال های و دیگر شهرهای اطراف پذیرا گردیده است. نرخ رشد جمعیت شهر میاندوآب طی دوره های متوالی به صورت (نمودار ۱) بوده است.

نمودار (۱): نرخ رشد جمعیت شهری از سال ۱۳۴۵-۱۳۹۰

منبع: طرح تفصیلی شهر میاندوآب سال ۱۳۸۸

بر اساس نمودار یاد شده شهر میاندوآب همواره از افزایش جمعیت بالایی برخوردار بوده است. نرخ رشد جمعیت این شهر در دوره ۱۳۶۵-۱۳۵۵ در بیشترین میزان خود (۶/۲) و در مقابل در دوره ۱۳۷۰-۱۳۶۵ در کمترین میزان خود (۳/۷) درصد بوده است. طبق داده های به دست آمده از تصاویر ماهواره‌ای از سال های ۱۳۶۹ تا ۱۳۶۳ میزان گسترش شهر در این سال ها به وضوح مشاهده می گردد. این تصاویر (نقشه ۲) مربوط به سال های ۱۳۶۹، ۱۳۶۳، ۱۳۸۵ و سال

¹. idrisi

مدل‌های تحلیلی گستردگی شهری

۱. مدل آنتروپی شانون

از مدل آنتروپی شانون برای تشخیص پدیده رشد بی‌قواره شهری استفاده می‌شود (Li & Yeh, 2001). ساختار کلی مدل به شرح زیر است.

$$H = - \sum_{i=1}^n P_i * \ln(P_i)$$

در این رابطه:

H : مقدار آنتروپی شانون P_i : نسبت مساحت ساخته شده (تراکم کلی مسکونی) منطقه i به کل مساحت ساخته شده مجموع مناطق و n : مجموع مناطق. ارزش مقدار آنتروپی شانون از صفر تا $\ln(n)$ می‌باشد. مقدار صفر ییان گر توسعه فیزیکی خیلی متراکم (فسرده) شهر است در حالی که مقدار $\ln(n)$ بیانگر توسعه فیزیکی پراکنده شهری است زمانی که ارزش آنتروپی از مقدار $\ln(n)$ بیشتر باشد رشد بی‌قواره شهری یا اسپرال اتفاق افتاده است. در این پژوهش با توجه به داده‌های به دست آمده از تصاویر ماهواره‌ای ۴ دوره ابتداء از مدل آنتروپی شانون برای به دست آوردن میزان گستردگی شهری با احتساب همه کاربری‌ها به شرح زیر می‌باشد.

جدول (۳): میزان آنتروپی شانون برای هر یک از نواحی با احتساب کل کاربری‌های پنج گانه،

					نواحی
۱۳۹۱	۱۳۸۵	۱۳۶۹	۱۳۶۳	*	ناحیه ۱
۰.۲۹	۰.۲۸	۰.۲۷	۰.۲۵	*	ناحیه ۲
۰.۲۹	۰.۲۹	۰.۳۲	۰.۳۲	*	ناحیه ۳
۰.۳۲	۰.۳۳	۰.۲۹	۰.۳۰	*	ناحیه ۴
۰.۳۰	۰.۲۷	۰.۲۹	۰.۳۰	*	ناحیه ۵
۰.۲۰-	۰.۲۴	۰.۲۶	۰.۲۷	*	ناحیه ۶
۰.۳۲	۰.۳۲	۰.۲۲	۰.۳۱	*	میزان(H) کل کاربری‌ها
۱.۷۵	۱.۷۶	۱.۷۷	۱.۷۷	**	

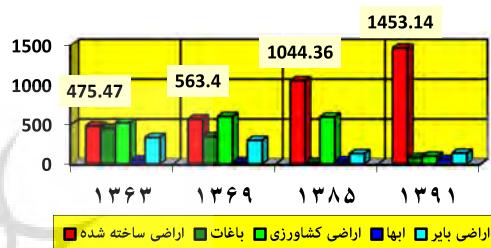
*: میزان آنتروپی هریک از نواحی شهری با احتساب کل کاربری‌ها

منبع: محاسبات نگارندگان

**: میزان آنتروپی کل شهر با احتساب کل کاربری‌ها

با توجه به اطلاعات جدول بالا در سال ۱۳۶۳ همزمان با جنگ تحملی، مساحت اراضی ساخته شده شهری ۴۷۵.۴۷ هکتار بوده است. بعد از اتمام جنگ مساحت شهر با رشد ناچیزی به ۵۶۳.۴ هکتار رسید. بعد از گذشت ۱۶ سال، یعنی در سال ۱۳۸۵ مساحت شهر به ۱۰۴۴.۳۶ هکتار افزایش پیدا کرد. مساحت شهر در آخرین دوره بررسی به ۱۴۵۳.۱۴ هکتار یعنی به سه برابر خود رسید. در نمودار (۲) به طور اجمالی میزان تغییرات هر یک از کاربری‌ها نمایش داده شده است.

نمودار (۲) تغییرات کاربری‌ها از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱

منبع: نگارندگان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای لندست

با توجه به نمودار بالا مساحت اراضی ساخته شده از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱ به میزان سه برابر خود افزایش یافته است در مقابل کاربری‌ها دیگر نسبت به میزان خود در سال پایه روند کاهنده‌ای را دنبال کرده‌اند. کاربری باغات از سال ۱۳۶۳ که ۴۴۶.۴۹ هکتار بوده است به ۸۰.۸۲ هکتار در سال ۱۳۹۱ رسیده است. شکل (۵) این روند را به وضوح نشان می‌دهد. اراضی کشاورزی نیز مانند باغات چنین روند کاهنده‌ای را داشته است بطوریکه مساحت این اراضی در سال مبدأ از ۵۱۳.۹۵ هکتار به ۹۶.۳ هکتار در سال ۱۳۹۱ رسیده است. با توجه به مساحت‌ها و تغییرات آن‌ها مشخص می‌شود که در این چهار دوره مورد مطالعه به جز کاربری اراضی ساخته شده بقیه چهار کاربری نسبت به سال مبدأ روند کاهشی داشته‌اند؛ و کاربری ساخته شده شهری به ضرر کاربری‌های دیگر به توسعه بیش از سه برابر خود دست یافته است. در زیر با استفاده از دو مدل تحلیلی به علت رشد بی‌رویه این شهر به طور جداگانه هم برای تک تک نواحی و هم برای کل شهر پرداخته شده است.

طبق اطلاعات این جدول نیز ناحیه ۲ شهر با بیشترین میزان آنتروپی اراضی ساخته شده شهری در سال‌های ۱۳۶۹ و ۱۳۶۳ دارای پخشایش نسبتاً بیشتری نسبت به نواحی دیگر شهر بوده است. به همین ترتیب ناحیه ۳ در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۸۵ دارای گستردگی بیشتری نسبت به بقیه نواحی شهری بوده است. با توجه به اعداد جدول میزان آنتروپی هریک از نواحی شهری برای چهار دوره مورد مطالعه نشان‌دهنده توسعه فیزیکی پراکنده در ناحیه‌های ۱، ۲، ۳، ۴، توسعه در ناحیه ۶ به صورت پراکنده و در ناحیه ۵ نیز متمایل به توسعه فیزیکی متراکم و فشرده است. علت این امر نیز قرار گرفتن ناحیه ۵ در هسته مرکزی شهری است و نواحی دیگر توسعه خود را به طرف خارج از محدوده شهری و به سوی اراضی کشاورزی اطراف سوق داده است.

۲. مدل هلدرن

مدل هلدرن نیز یکی از روش‌های مشخص نمودن رشد بی‌قواره شهری می‌باشد. این روش را جان هلدرن^۱ در سال ۱۹۹۱ برای تعیین نسبت رشد افقی شهر و رشد جمعیت به کاربرده است. با استفاده از این روش می‌توان مشخص نمود که چه مقدار از رشد شهر ناشی از رشد جمعیت و چه مقدار ناشی از رشد بی‌قواره شهری بوده است وی در این روش از فرمول سرانه ناخالص زمین استفاده کرده است که مراحل

معادلات این مدل به شرح زیر است :

$$\ln = \frac{\text{جمعیت پایان دوره}}{\text{سرانه ناخالص پایان دوره}} + \left(\frac{\text{سرانه ناخالص آغاز دوره}}{\text{جمعیت آغاز دوره}} \right)$$

$$= L_n \left(\frac{\text{وسعت در شهر پایان دوره}}{\text{وسعت شهر در آغاز دوره}} \right)$$

به عبارتی دیگر نسبت الگوریتم طبیعی جمعیت پایه دوره به آغاز دوره به علاوه نسبت الگوریتم طبیعی سرانه ناخالص پایان دوره به آغاز دوره با نسبت لگاریتم طبیعی وسعت اراضی ساخته شده شهر در پایان دوره به آغاز دوره برابر خواهد بود (موسوی و حکمت‌نیا، ۱۳۹۰، ۱۳۹۲) در مورد شهر میاندوآب با جاگذاری داده‌ها در فرمول هلدرن خواهیم داشت:

ابتدا میزان آنتروپی به دست آمده برای نواحی شش گانه شهری برای چهار دوره مورد مطالعه به طور جداگانه برای هر ناحیه شهری محاسبه شده است، که طبق این آمار در سال ۱۳۶۳ از بین نواحی شش گانه شهر ناحیه‌های ۲ و ۳ و ۵ شهر با میزان آنتروپی ۰.۳ دارای توسعه گستردگی بیشتر از نواحی ۱ و ۵ بوده است. به همین ترتیب در سال ۱۳۶۹ و ۳ و ۶ در سال ۱۳۸۵ و ۳ و ۶ دارای بیشترین میزان آنتروپی و پخشایش بوده‌اند. به همین ترتیب با احتساب نواحی شش گانه شهری میزان آنتروپی برای کل شهر به ترتیب برای چهار دوره مورد مطالعه برابر است ۰.۷۷ و ۰.۷۷ و ۰.۷۶ و ۰.۷۶ است. با توجه به مقادیر به دست آمده آنتروپی به میزان حداقل ارزش آنتروپی نزدیک است که میان توسعه فیزیکی و پراکنده شهر است. همان طور که در بالا اشاره شد مقادیر آنتروپی به دست آمده در جدول بالا برای کل شهر با احتساب کل کاربری شهری که شامل ۵ کاربری شهری است. بار دیگر این مدل را با توجه به داده‌های به دست آمده از تصاویر ماهواره‌ای برای هر یک از نواحی شش گانه شهری فقط با احتساب کاربری ساخته شده شهری به کارمی بریم. بعد از انجام مراحل مدل آنتروپی نتایج زیر به دست آمد که در جدول (۴) نمایش داده می‌شود.

جدول (۴) میزان آنتروپی برای هر یک از نواحی شش گانه برای کاربری ساخته شده شهر

میزان آنتروپی برای هر ناحیه	۱۳۹۱	۱۳۸۵	۱۳۶۹	۱۳۶۳	سال ها
ناحیه ۱	۰.۷۱	۰.۲۶	۰.۲۰	۰.۱۳	۰.۱۰
ناحیه ۲	۰.۸۲	۰.۲۶	۰.۲۱	۰.۱۷	۰.۱۵
ناحیه ۳	۰.۸۶	۰.۳۰	۰.۲۶	۰.۱۵	۰.۱۳
ناحیه ۴	۰.۷۵	۰.۲۷	۰.۱۹	۰.۱۴	۰.۱۳
ناحیه ۵	۰.۵۳	۰.۱۸	۰.۱۷	۰.۰۴	۰.۱۲
ناحیه ۶	۰.۸۷	۰.۲۹	۰.۲۵	۰.۱۷	۰.۱۵

*: میزان آنتروپی هریک از نواحی شهری با احتساب کاربری ساخته شده .

منبع: محاسبات نگارندگان

**: میزان آنتروپی کل شهر با احتساب کاربری ساخته شده .

¹. john holdern

شهرک محل استقرار کارخانه قند می‌باشد، به تدریج با ورود مهاجرین از روستاهای اطراف جهت اشتغال، رشد و توسعه یافته است. دومین عامل اقتصادی در رشد شهر تاسیس شهرک صنعتی در سال ۱۳۷۱ در این شهر می‌باشد.

علل اجتماعی: در این قسمت به دو عامل مهم اجتماعی در رشد و توسعه فیزیکی شهری اشاره می‌شود: رشد طبیعی جمعیت و عامل مهاجرت. رشد روز افزون شهرها متأثر از این دو عامل منجر به ساخت و سازهای بدون برنامه‌ریزی و تغیرات زیاد در ساختار فضایی بخصوص توسعه شهر در زمین‌های کشاورزی شده است.

رشد طبیعی جمعیت شهری: رشد طبیعی جمعیت می‌تواند یکی از مهمترین دلائل رشد و پراکنش افقی بی رویه شهر باشد. به عبارتی هنگامی که جمعیت شهر تاحد معین رشد نمود، برای تطابق با تغییرات نیاز به گسترش بیرونی پیدا می‌نماید. با توجه به نتایج حاصل از مدل هلدرن، رشد فیزیکی در شهر میاندوآب از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱ حدود ۶۴ درصد ناشی از رشد جمعیت بوده است و ۳۵ درصد مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است. جدول (۵) میزان افزایش جمعیت و مساحت و تراکم شهر را طی چهار دوره مورد مطالعه نمایش می‌دهد.

جدول (۵) تحول جمعیت، مساحت و تراکم شهری طی ۴ دوره مورد مطالعه

سال	*مساحت	**جمعیت	تراکم
۱۳۶۳	۴۷۰.۴۷	۵۹۵۱	۱۲۵
۱۳۶۹	۵۶۳.۴	۷۱۲۶۳	۱۲۶
۱۳۸۵	۱۸۱۸	۱۱۲۹۳۳	۶۲.۱
۱۳۹۰	۱۸۱۹.۰۸	۱۲۳۰۸۱	۶۲.۶

*: منع: نگارندگان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای لندست

**: سازمان آمار کشور

طبق جدول بالا میزان تراکم جمعیت روند کاهنده‌ای طی ۲۷ سال داشته است. در سال ۱۳۶۳ تراکم جمعیت به ۱۲۵ نفر افزایش یافته است، که ناشی از پیشی گرفتن نرخ رشد جمعیت از مساحت شهر در این دوره می‌باشد. در سال ۱۳۶۹ که

$$L_n(2.066816678) + L_n(1.47870) = L_n(3.05621)$$

$$11171.1 = 39110.0 + 72600.0$$

سپس با استفاده از رابطه‌های بالا سهم‌های درصد توزیع رشد جمعیت و درصد رشد سرانه ناخالص زمین شهری با تقسیم هر رابطه ۱۱۷۱.۱ به دست می‌آید:

$$\frac{0.3911}{1.1171} + \frac{0.72600}{1.1171} = \frac{0.3501}{0.6498} \rightarrow 1$$

بنابراین رشد فیزیکی در شهر میاندوآب از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱ حدود ۶۴ درصد ناشی از رشد جمعیت و ۳۵ درصد نیز مربوط به رشد افقی و اسپرال شهر بوده است. که نتیجه آن کاهش تراکم ناخالص جمعیت و افزایش سرانه ناخالص زمین بوده است.

ارزیابی علل توسعه فیزیکی شهر طی سالهای ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۱

باتوجه به نتایج حاصل از پردازش تصاویر ماهواره‌ای و نتایج مدل‌های تحلیلی آنتروپی شانون و هلدرن مشخص شد که شهر میاندوآب طی ۴ دوره مورد مطالعه به مرور زمان با توسعه فیزیکی گسترده و پراکنده‌ای روبرو بوده است. در این قسمت به ارزیابی علل این توسعه فیزیکی پراکنده و روز افزون جهت کمک به برنامه‌ریزی‌های آینده شهری پرداخته شده است.

علل اقتصادی: شهر میاندوآب شهری است، با اهمیت اقتصادی بالا در سطح منطقه که به عنوان یکی از قطب‌های

اقتصادی منطقه، حوزه وسیعی را تحت پوشش قرار می‌دهد. جهت گیری صنعتی شهر میاندوآب زمینه ساز مهاجرت‌های گسترده‌ای به این شهر شده است که عمدها از روستاهای پیرامونی صورت گرفته است. همچنین به سبب برخورداری از جایگاه ارتباطی و نظامی و استراتژیک ویژه‌ای نیز در منطقه دارد یکی از دلائل در رشد و گسترش شهر در گذر زمان بوده است. این شهرستان از جمله نخستین شهر آذربایجان غربی می‌باشد که در سال ۱۳۱۵ صاحب کارخانه قند شده است. که باعث اشتغال‌زایی در بخش صنعت و کشاورزی در شهر شده است. همانطور که در نقشه (۷) نیز مشاهده می‌کنیم، ناحیه ۲

است. در فاصله سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵، ۱۹۷۰ نفر به شهرستان وارد و یا در داخل این شهرستان جا به جا شده‌اند.

عوامل برنامه ریزی شهری: یکی از مهمترین بخش‌های طرح جامع شهری، پیش‌بینی جمعیت و به دنبال آن محاسبه مقدار زمین موردنیاز برای جمعیت آینده شهر و الحقیقی زمین‌هایی به محدوده شهر برای جمعیت آینده بود همین الحقیقی زمین‌های اطراف شهر باعث می‌شود، نوعی بورس بازی زمین در این بخش‌ها به وجود آید و بازار بفروش‌ها از فرصت محدوده شهر استفاده کنند و شهر را در آن جهت گسترش دهند. طرح جامع شهر میاندوآب در سال ۱۳۷۹ توسط مهندسین مشاور زیست‌تهیه گردید. در تعریف طرح جامع، محدوده استحفاظی شهر میاندوآب کلیه اراضی را که دارای توان (پتانسیل) ساخت و ساز بوده و نیز کلیه کانون‌های جمعیتی و فعالیتی را که در تقابل طرفیتی با شهر بوده و نگرش سیستماتیک در تعامل با هم‌دیگر دارند را شامل می‌شود. طرح تفصیلی شهر نیز در سال ۱۳۸۱ به تصویب رسیده است. در جدول زیر به طور خلاصه به میزان جمعیت و مساحت وضع موجود و پیشنهادی طرح‌های جامع و تفصیلی اشاره شده است.

جمعیت و مساحت وضع موجود و پیشنهادی طرح‌های جامع و تفصیلی

طرح جامع		
مساحت	شمار جمعیت شهر	سال
۹۹۳.۵	۹۰۱۴۱	وضع موجود سال ۱۳۷۷
۲۲۴۳.۵۹	۱۶۰۱۶۰	پیشنهادی سال ۱۳۸۸

طرح تفصیلی			
وضع پیشنهادی		وضع موجود	
جمعیت	مساحت	جمعیت	مساحت کل
۱۶۰۰۰	۴۲۰۵.۵	۱۱۳۳۳۷	۱۸۱۳

منبع: طرح تفصیلی و طرح جامع شهر میاندوآب

براساس نتایج بررسی‌های طرح جامع، شمار جمعیت شهر میاندوآب در دوره طرح (۱۳۷۵-۱۳۸۸) براساس گزینه قابل حصول با ۴.۱۶ درصد رشد متوسط سالانه، به ۱۵۳۰۳۸ نفر و براساس گزینه مطلوب با متوسط ۴.۵۳ درصد در سال به

مصادف با جنگ تحملی در کشور بوده است میزان تراکم با اندکی اختلاف به ۱۲۶ رسید. اما طی دوره ۱۳۶۹ تا ۱۳۸۵ که مصادف با تهیه طرح‌های جامع و تفصیلی در شهر بوده است، مساحت شهر چند برابر بیشتر از جمعیت شهر افزایش پیدا کرده است. و تراکم شهری به ۶۲.۱ رسیده است. در این دوره کاهش تراکم و رشد مساحت بیشتر به دلیل توسعه شهر به طرف رو دخانه زرینه رود بوده است. در مجموع شهر میاندوآب نسبت به شهرهای دیگر از تراکم جمعیت بالایی برخوردار بوده و توسعه فیزیکی شهر نیز به صورت توسعه پراکنده می‌باشد.

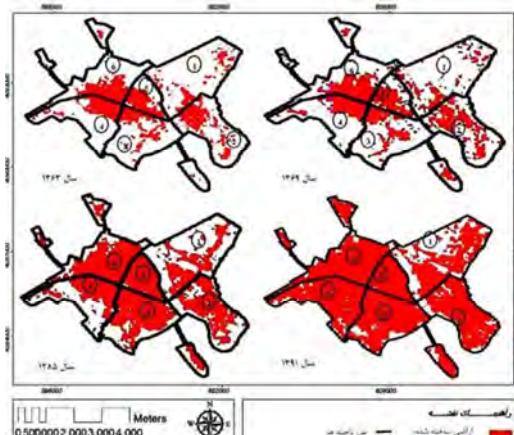
مهاجرت: طبق آمار سرشماری نفوس و مسکن کل کشور، در فاصله سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵، ۱۹۷۰ نفر به شهرستان وارد و یا در داخل این شهرستان جا به جا شده‌اند. محل اقامت قبلی ۳۷/۹۹ درصد مهاجران، سایر استان‌ها، ۲۰/۰۲ درصد شهرستان‌های دیگر استان محل سرشماری و ۴۱/۳۱ درصد شهر یا آبادی دیگری در همین شهرستان بوده است. محل اقامت قبلی بقیه افراد، خارج از کشور یا اظهار نشده بوده است. مقایسه محل اقامت قبلی مهاجران با محلی که در آن سرشماری شده‌اند نشان می‌دهد، ۳۶/۵۶ درصد از روستا به شهر، ۱۵/۳۸ درصد از شهر به شهر، ۱۴/۲۳ درصد از روستا به روستا و ۳۳/۱۴ درصد از شهر به روستا در طی ۱۰ سال قبل از سرشماری آبان ۱۳۷۵ مهاجرت کرده‌اند. جدول (۶) میزان مهاجرین وارد شده به شهر میاندوآب را در سرشماری سال ۱۳۸۵ نمایش می‌هد.

شهر میاندوآب	آبادی دیگری	شهر دیگری	اظهار نشده	تعداد و درصد مهاجرین وارد بشهر در سال ۱۳۸۵
۵.۷۴	۷.۷	۴.۱۷	۳۰۰	

منبع: نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن کشور سال ۱۳۸۵

با توجه به تصاویر طبقه‌بندی شده ماهواره‌ای میزان گسترش هر یک از نواحی در اشکال زیر (شکل ۷) قابل مشاهده است. همچنین با توجه به نتایج حاصل از مدل‌های آنتربوپی شانون و هلدرن مشخص شده است که بیشتر گسترش شهری معلوم افزایش جمعیت و به عبارتی مهاجرت از روستاهای اطراف

شکل (۷): میزان گسترش شهر به تفکیک نواحی از ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳

منبع: نگارندگان با استفاده از پردازش تصاویر ماهواره‌ای لندست

نتیجه‌گیری

امروزه با گسترش سریع شهری شدن و صنعتی شدن فشار بر زمین آب و علی‌الخصوص در کلان‌شهرها رو به افزایش است و گستردگی شهر به عنوان عاملی که در آن کاربرد صحیحی از منابع و انرژی صورت نمی‌گیرد و تجاوز در قسمت وسیع به داخل زمین‌های کشاورزی در آن مشاهده می‌شود، مورد انتقاد قرار گرفته است. شهر میاندوآب به علت قرارگیری در دشت میاندوآب دارای ظرفیت‌های فراوانی برای توسعه است. حاصلخیزی خاک آن، موقعیت بسیار مطلوب جغرافیایی، وجود آب فراوان در رودخانه زرینه‌رود، خاک مناسب برای کشت چغندر قند و کشاورزی موقعیت بسیار مناسبی در جهت رشد و توسعه این شهر فراهم آورده است. وجود کارخانه تولید قند و شکر میاندوآب در اوایل قرن بیستم که با همکاری مهندسان آلمانی بنا گردید. همچنین بنای سد انحرافی نوروز در سال‌های ۱۳۵۰ هجری شمسی این ناحیه را مستعد آبادانی و صنعتی نمودن ناحیه نمود. و باعث رشد و رونق روزافزون این شهر شده است همچنین تحرک اجتماعی خانواده‌ها، ورود مهاجرین روستایی، رشد سریع جمعیت شهری، وجود زمین‌های ارزان و وسیع در حاشیه شهر و ایجاد و گسترش زیرساخت‌های اقتصادی - اجتماعی از سوی بعضی ارگان‌های دولتی، باعث گسترش روزافزون فیزیکی شهر شده

حدود ۱۶۰ هزار نفرخواهد رسید. در طرح تفصیلی نیز این تعداد ۱۱۳۳۷۷ نفر بوده است که جمعیت پیشنهادی این طرح نیز ۱۶۰ هزار نفر پیش‌بینی شده است. ملاحظه می‌گردد که اختلاف ۴۶۶۶۳ نفری بین جمعیت وضع موجود شهر و جمعیت پیشنهادی وجود دارد. طبق آمار سرشماری سال ۱۳۹۰ جمعیت این شهر به ۱۲۳۰۸۱ نفر می‌باشد. علی‌رغم اینکه افق طرح جامع سال ۱۳۸۸ بوده است ولی با توجه به سرشماری سال ۹۰ میزان اختلاف این جمعیت با جمعیت پیشنهادی طرح جامع به ۳۰۷۹ خواهد رسید. با توجه به جمعیت پیشنهادی طرح، این طرح نیز مانند طرح‌های دیگر کشور نشان از پیش‌بینی نادرست جمعیتی دارد. که باعث الحق محدوده‌های وسیع به حوزه شهری به صورت نادرست شده است. به تبع آن روستاهای اطراف شهر وارد محدوده شهری شده‌اند. طبق نقشه (۷) چند روستا نیز به طور کلی در شهر ادغام شده و به تدریج جزء شهر به حساب آمده‌اند که از جمله این روستاهای می‌توان به روستای بشیر کندي و کوی رابری که در گذشته جزء روستاهای این شهر محسوب می‌شده است که به ناحیه ۶ شهرالحق شده است. از طرف جنوب نیز روستای تقی‌آباد که در حال حاضر در داخل محدوده ناحیه ۳ شهر قرار دارد. و کوی قره ورن که به تنها‌ی ناحیه شماره یک شهر را تشکیل می‌دهد این کوی محل سکونت تمامی مهاجرانی است که از غرب به این شهر وارد شده‌اند و اکثر ساکنان آن از روستاهای اطراف شهر است که به این مکان مهاجرت نموده‌اند. روستای قجلو نیز به ناحیه ۱ شهر محلق شده است.

عامل شیب، و اراضی مناسب برای توسعه و نزدیکی به راههای ارتباطی و ورود بیشتر مهاجرین از سمت به شهر را می‌توان نام برد. در حال حاضر مسئولین شهری اقدام به احداث مسکن‌های مهر در قسمت شرقی رودخانه زرینه‌رود و هدایت توسعه شهر به این سمت نموده‌اند.

است. با توجه به نتایج حاصل از بررسی تصاویر ماهواره‌ای و نتایج حاصل از مدل‌های آنتروپی شانون و مقادیر به دست آمده از آن در چهار دوره ۱۳۸۵، ۱۳۶۹، ۱۳۶۳ و ۱۳۹۱ به ترتیب: ۱.۷۷، ۱.۷۶ و ۱.۷۵ است که با مقایسه ضریب حداکثر آنتروپی، مشخص می‌شود که شهر دارای توسعه فیزیکی گسترده و یا پراکنده‌ای است و نتیجه مدل هلدرن نشان می‌دهد که ۶۴٪ درصد این گسترش فیزیکی شهر معلوم افزایش جمعیت ساکن شهری است که بیشتر افزایش آن ناشی از مهاجرت است. با توجه به بررسی‌های انجام‌شده و مقادیر به دست آمده از میزان آنتروپی برای هر یک از نواحی شهری مشخص شده است که نواحی ۴، ۲، ۳ و ۶ دارای رشد گسترده و پراکنده بوده و ناحیه ۵ دارای رشد مرکز و فشرده است که عامل اصلی آن قرارگیری در هسته مرکزی شهری است.

- منابع**
۱. پوراحمد، احمد و حسام، مهدی و آشور، حدیثه و محمد پور، صابر (۱۳۸۹) «تحلیلی بر الگوی گسترش کالبدی فضایی شهر گرگان با استفاده از مدل آنتروپی شانون و هلدرن» مجله پژوهش شهری، سال اول، شماره سوم، زمستان ۱۳۸۹.
 ۲. حکمت نیا، حسن و موسوی، میر نجف (۱۳۹۰) کاربرد مدل در جغرافیا تاکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای، انتشارات علم نوین، چاپ دوم، ۱۳۹۰.
 ۳. شیرکلایی، ایوب (۱۳۸۷) «سنجدش گستردگی شهری و تأثیر آن بر تعییر کاربری اراضی سواحل جنوبی دریای مازندران با استفاده از GIS مورد مطالعه: محور چالوس نور بین سال‌های (۱۳۸۵-۱۳۹۷)» دانشگاه زنجان دانشکده علوم انسانی.
 ۴. سازمان آمار کل کشور:
 ۵. معصومی، محمد تقی (۱۳۹۰) «آنالیز زمانی- مکانی گسترش فیزیکی و رشد اسپرال شهری با استفاده از داده‌های چند زمانه سنجدش از راه دور و مدل‌های آماری مطالعه موردی: شهر اردبیل» مجله دانشنامه جغرافیا، پاییز، ۱۳۹۰.
 ۶. موسوی، میر نجف (۱۳۹۱) «شکل پایدار شهر و عدالت اجتماعی (مطالعه موردی؛ شهر میاندوآب)» فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی جغرافیای انسانی سال ۴۴ شماره ۸۰.
 ۷. مهندسین مشاور طرح کاوش (۱۳۸۱) «طرح تفصیلی شهر میاندوآب» جلد اول و دوم.
 8. Anthony, Gar and Yeh, A.G&Li, X (2001) :Measurement and Monitoring of Urban Sprawl in a Rapidly Growing Region Using Entropy, Photogrammetric Engineering and Remote Sensing, 67(1) pp 83-90.
 9. Holcombe,Randall.G(1999)in defense of urban sprawl,perc reports, Copyright © 1999 by

- Sprawl," and Recommendations for Sound Land Use Public Policies, The Mackinac Center for Public Policy, October 1998.
16. United nations(1995) world urbanization prospects,the 1995 revision, estimates and projection of urban and rural populations and urban agglomeration, united nations, newyork, pp20-23
17. Wassmer, R.W (2005) Causes of Urban Sprawl (Decentralization) in the United States: Natural Evolution, Flight from Blight, and the Fiscalization of Land Use, Working Paper.
18. Webster, C.J(1995) Urban Morphological Fingerprints, Environment and Planning B, 22:279-297.
19. Jain, Manishika (2009) GIS and Remote Sensing Applications to Study Urban Sprawl of Udaipur, India, www.cartogis.org/docs/proceedings/2008/jain.pdf.
20. Sun,Cheng and Wu, Zhi-feng and Lv, Zhi-qiang and Yao, Na and Wei, Jianbing(2013) Quantifying different types of urban growth and the change dynamic in Guangzhou using multitemporal remote sensing data,International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation, Volume 21, April 2013, Pages 409–417.
- Wakode, Hem ant Balwant and Baier, Klaus and Jha, Ramakar (2013) Analysis of urban growth using Lands at TM/ETM dataand GIS a case study of Hyderabad, India, Arabian Journal of Geosciences, and January 2013..
- the Political Economy Research Center.ISSN 1095-3779, February 1999.
10. Howarth,P.J(1986)Landsat Digital Enhancements for Change Detection in Urban Environment, Remote Sensing of Environment, 13:149-160.
11. Laine, Martin (2012) Urban Sprawl Pros vs. Cons:http://www.ehow.com/list_6118815_urban-sprawl-pros-vs-cons.html.
12. Ji, Wei (2008) landscape effects of urban sprawl: sprawl spatial and temporal analyses using remote sensing image and landscape, The International Archives of the Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences. Vol. XXXVII. Part B7. Beijing 2008.
13. Mishra, Monalisha and Mishra, Kamal Kanta and Subudhi, A.P(2012)urban sprawl mapping and land use change analysis using remote and(case stady of Bhubaneswar city,orissa) State Nodal Officer, RRRDA GIS LAB, PWD Rajasthan, Jaipur @ Scientist, Indian Institute of Remote Sensing, Deheradun, Uttarakhand.
14. Sudhira, H.S and Ramachandra, T.V and Jagadish, K.S (2004) Urban sprawl: metrics, dynamics and modeling using GIS, International Journal of Applied Earth Observation and Geo information, 5(1) , pp. 29–39.
15. Samuel, R and Staley (1998) "Urban Sprawl" and the Michigan Landscape: A Market-Oriented Approach, Examination of the Causes,Problems, and Benefits of "Urban